

erne – og jeg siger også tak til statsministeren for, at jeg har fået lov at komme med – til en drøftelse af EU-politikken på længere sigt. Tak for det.

Disse tanker, der har været, om at komme med en kompetencefordeling eller et katalog over, hvad EU-systemet skal kunne lovgive omkring, og hvad medlemsstaterne skal kunne lovgive omkring, er umiddelbart sympatisk også set med mine øjne. Men hvis man laver det, så har man vel egentlig lavet en slags EU-forfatning, en slags EU-grundlov, der cementerer, hvordan tingene skal være. Et land har en forfatning. Og jeg ønsker ikke, at EU-samarbejdet skal udvikle sig til en politisk union, til et land. Så der er den der dobbelthed i disse ting, og det må vi så hver for sig drøfte.

Så er der en anden ting, som jeg mener er værd at tænke nøje over, og det er dette charter for menneskerettigheder, som man har arbejdet på, og som man nu prøver at få ind i traktaten, så vidt jeg forstod allerede her om et par måneder med Nicetraktaten.

Så vidt jeg kan bedømme det, går dette charter ganske langt. Menneskerettigheder er godt, men det er jo noget, der findes i en forfatning, i et lands forfatning. Vi har menneskerettighederne indbygget i vores gode udmærkede grundlov, og skal man nu også have menneskerettigheder på EU-plan, så har man jo også en forfatning der. Og hvad er det så for et sæt regler, der gælder? Er det de danske grundlovsregler, eller er det EU-charterreglerne? Jeg er meget betænkelig ved det, men jeg går ud fra, at det også er noget, vi skal drøfte.

Så må jeg spørge statsministeren, hvad han egentlig mener, når han siger i sin trontale – som jeg altså grundlæggende synes er positiv vedrørende eurosituationen – at han ikke vil lægge skjul på, at afstemningens klare nej til Danmarks deltagelse i den fælles valuta ændrer Danmarks position i Europa. Hvorfor i alverden gør den det? Før afstemningen havde Danmark sin krone, euroen var i gang; efter afstemningen har Danmark sin krone, euroen er i gang. Der er jo netop ikke ændret noget. Vi har haft vores forbehold, og det har den danske befolkning ønsket at vi skal holde fast i. Hvorfor ændrer det Danmarks position?

Så vil jeg spørge om noget i forbindelse med regeringen eller dens repræsentanter, som i hvert fald indtil nu har følt, at de har haft grønt lys til at rende rundt i Bruxelles' korridorer og bagtale deres egen befolkning som bagstræbe-

risk, som nationalistisk, som nogle dumpadder, som sådan nogle fodslæbende typer, der helst vil være sig selv nok, og som har lidt svært ved at finde ud af, hvad det handler om. Jeg håber ikke, det er den form for diplomati eller den form for virksomhed ude i korridorerne, som regeringen fremover vil give grønt lys for. Nu skal regeringen – og den kommende regering – vel loyalt administrere det nej til euroen og disse forbehold, Danmark har i forhold til det europæiske samarbejde, og ikke – skal vi sige – køre et dobbeltspil, sådan som jeg har oplevet, at man har gjort det.

Jeg går selv ind for et Europa i flere rum, et fleksibelt Europa. Jeg tror ikke et øjeblik på, at det på længere sigt vil være holdbart at forsøge at presse alle lande i Europa – Vesteuropa og Østeuropa – ind under nøjagtig det samme sæt EU-regler. Det er ikke realistisk. Og lad så os bare ligge ude i periferien med en lav arbejdsløshed, en høj levestandard og et velfungerende nationalt demokrati og selvbestemmelsen i behold. Det er da ikke så tosset.

Det betyder ikke – set med mine øjne – at vi skal forhindre andre i at gå videre i samarbejdet og få fælles penge, fælles grænser, fælles udenrigspolitik og fælles alt muligt. Fint med det, vi skal ikke forhindre de andre, men vi skal se på vores egne interesser, og vi skal i respekt for befolkningens ønske om at bevare eget pengevæsen og holde fast i vores selvbestemmelse varetage Danmarks interesser.

Så vil jeg sige til sidst, at jeg synes, der er meget godt i regeringspartierne forslag til vedtagelse, men der er enkelte ting, som jeg nu ikke har tid til at omtale, der gør, at jeg ikke vil stemme for det, men jeg vil heller ikke stemme imod. Jeg har mit eget forslag til vedtagelse, som lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

- »Idet Folketinget konstaterer,
- at kurserne på danske aktier og obligationer er steget siden befolkningens nej til euroen den 28. september,
  - at den danske obligationsrente har nærmet sig til den lave tyske rente siden euronejet, og
  - at kronen er styrket siden euronejet og nu ligger på den stærke side af den aftalte centralkurs,
- udtrykker Folketinget sin dybe forundring over Økonomiministeriets rapport »Danmark og